

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการทราบช่วงเวลาในการเข้าชมภาพยนตร์ อัตราค่าชมภาพยนตร์ เหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ต่างประเทศ เหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทย เหตุผลในการไม่นิยมชมภาพยนตร์ไทย และ ความรู้ ข้อคิด หรือข้อปฏิบัติภายหลังชมภาพยนตร์ต่างประเทศของนิสิตนักศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยด้วยการออกแบบสอบถามซึ่งรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่คิดว่าน่าจะเป็นไปได้รวม ๑๒๒ ข้อ และได้ส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ๔ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ปรากฏว่าได้รับความร่วมมือจากนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างดี แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ๑,๔๑๐ ฉบับ ได้รับคืนและนำมาวิจัยได้ ๑,๒๒๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๔๘ ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ๑,๔๑๐ ฉบับ ตอบโดยนิสิตนักศึกษาชาย ๖๗๘ ฉบับ และตอบโดยนิสิตนักศึกษาหญิง ๕๔๗ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๐๘ และ ๓๘.๔๐ ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ๑,๔๑๐ ฉบับตามลำดับ

ผลจากการวิจัยอาจสรุปได้ดังนี้

๑. ช่วงเวลาในการเข้าชมภาพยนตร์ ของนิสิตนักศึกษา

ก. โรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง

๑) ภาพยนตร์ต่างประเทศ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เข้าชมตามแต่โอกาสโดยขึ้นกับเงินที่มีอยู่ในเวลานั้นหรือความดีของภาพยนตร์ ช่วงเวลาที่

นิสิตนักศึกษาเลือกเป็นลำดับรองลงมาคือ ช่วงเวลา ๑ เดือนต่อครั้ง และ ๒ - ๒ เดือนต่อครั้งตามลำดับ สำหรับนิสิตนักศึกษาชายส่วนใหญ่เข้าชมตามแต่โอกาส รองลงมาเข้าชมในช่วงเวลา ๑ เดือนต่อครั้ง ๒ - ๒ เดือนต่อครั้ง และ ๒ สัปดาห์ต่อครั้ง ตามลำดับ ส่วนนิสิตนักศึกษาหญิงส่วนมากเข้าชม ในช่วงเวลา ๒ - ๒ เดือนต่อครั้ง รองลงมาเข้าชมตามแต่โอกาส และ ๑ เดือนต่อครั้ง ตามลำดับ

๒) ภาพยนตร์ไทย นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เข้าชมในช่วงเวลานานกว่า ๒ เดือนต่อครั้ง นิสิตนักศึกษาจำนวนรองลงมาไม่เคยเข้าชมภาพยนตร์ไทยเลย และเข้าชมตามแต่โอกาส ตามลำดับ นิสิตนักศึกษาที่เข้าชมตามแต่โอกาสให้เหตุผลว่าขึ้นอยู่กับภาพยนตร์ว่าดีหรือไม่ และส่วนหนึ่งกล่าวว่าเคยเข้าชมเฉพาะภาพยนตร์ของเป๊ยก โปสเตอร์ เท่านั้น สำหรับนิสิตนักศึกษาชายส่วนใหญ่เข้าชมนาน ๆ ครั้งคือ นานกว่า ๒ เดือนจึงจะเข้าชมสักครั้ง รองลงมาไม่เคยเข้าชมเลย และเข้าชมตามแต่โอกาสตามลำดับ และนิสิตนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่เข้าชมนาน ๆ ครั้งเช่นเดียวกันคือ นานกว่า ๒ เดือนจึงจะเข้าชมสักครั้ง รองลงมาเข้าชมตามแต่โอกาสและไม่เคยเข้าชมเลยตามลำดับ

ข. โรงภาพยนตร์ชั้นสอง

๑) ภาพยนตร์ต่างประเทศ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าชมภาพยนตร์ต่างประเทศในโรงภาพยนตร์ชั้นสองเลย รองลงมาเข้าชมนานกว่า ๒ เดือนต่อครั้ง และ ๒ - ๒ เดือนต่อครั้ง ตามลำดับ สำหรับนิสิตนักศึกษาชายส่วนใหญ่เข้าชม ๒ - ๒ เดือนต่อครั้ง รองลงมา ไม่เคยเข้าชมเลย และนานกว่า ๒ เดือนต่อครั้งตามลำดับ ส่วนนิสิตนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าชมเลย รองลงมาเข้าชมนานกว่า ๒ เดือนต่อครั้ง และ ๒ - ๒ เดือนต่อครั้งตามลำดับ

๒) ภาพยนตร์ไทย นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ชั้นสองเลย นิสิตนักศึกษาจำนวนรองลงมาเข้าชม นานกว่า ๒ เดือนต่อครั้ง และ ๒ - ๒ เดือนต่อครั้งตามลำดับ ในการวิเคราะห์

แยกเฉพาะนิสิตนักศึกษาชายและเฉพาะนิสิตนักศึกษาหญิง พบว่าอันดับที่ ๑ อันดับที่ ๒ และอันดับที่ ๓ ของช่วงเวลาในการเข้าชมสอดคล้องกับนิสิตนักศึกษารวม

๒. อัตราค่าชมภาพยนตร์ ของนิสิตนักศึกษา

ก. โรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง

๑) ภาพยนตร์ต่างประเทศ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๑๐ - ๑๒.๕๐ บาท ซึ่งนับว่าเป็นอัตราค่าชมที่ต่ำที่สุดของโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง รองลงมาเสียค่าชมในอัตรา ๑๕ - ๑๖ บาท มีนิสิตนักศึกษาจำนวนน้อยมากที่เสียค่าชมในอัตราที่สูงกว่านี้ สำหรับนิสิตนักศึกษาชายส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๑๐ - ๑๒.๕๐ บาท และ ๑๕ - ๑๖ บาทตามลำดับเช่นเดียวกัน ส่วนนิสิตนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๑๕ - ๑๖ บาท และ ๑๐ - ๑๒.๕๐ บาทตามลำดับ

๒) ภาพยนตร์ไทย นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เสียค่าชมในลำดับอัตราที่สอดคล้องกับการชมภาพยนตร์ต่างประเทศในโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง กล่าวคือส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๑๐ - ๑๒.๕๐ บาท รองลงมาเสียค่าชมในอัตรา ๑๕ - ๑๖ บาท และมีนิสิตนักศึกษาจำนวนน้อยที่เสียค่าชมในอัตราที่สูงกว่านี้ ทั้งนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง ส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๑๐ - ๑๒.๕๐ บาท รองลงมาเสียค่าชมในอัตรา ๑๕ - ๑๖ บาท ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์โดยไม่แยกเพศ

ข. โรงภาพยนตร์ชั้นสอง

๑) ภาพยนตร์ต่างประเทศ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๕ - ๗ บาท ซึ่งนับว่าเป็นอัตราค่าชมที่ต่ำที่สุดของโรงภาพยนตร์ชั้นสอง รองลงมาเสียค่าชมในอัตรา ๑๐ - ๑๒.๕๐ บาท มีนิสิตนักศึกษาจำนวนน้อยที่เสียค่าชมในอัตราที่สูงกว่านี้ ทั้งนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๕ - ๗ บาท รองลงมาเสียค่าชมในอัตรา ๑๐ - ๑๒.๕๐ บาท ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์โดยไม่แยกเพศ

๒) ภาพยนตร์ไทย นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เสียค่าชมในลำดับ
อัตราที่สอดคล้องกับการชมภาพยนตร์ต่างประเทศในโรงภาพยนตร์ชั้นสอง กล่าวคือ
ส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๕ - ๗ บาท รองลงมาเสียค่าชมในอัตรา ๑๐ - ๑๒.๕๐
บาท และมีนิสิตนักศึกษาจำนวนน้อยที่เสียค่าชมในอัตราสูงกวานี้ ทั้งนิสิตนักศึกษาชาย
และนิสิตนักศึกษาหญิง ส่วนใหญ่เสียค่าชมในอัตรา ๕ - ๗ บาท รองลงมาเสียค่าชม
ในอัตรา ๑๐ - ๑๒.๕๐ บาท ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์โดยไม่แยกเพศ

๓. เหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ต่างประเทศ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่
เลือกชมด้วยเหตุผลตามลำดับความสำคัญดังนี้ เห็นภาพยนตร์ตัวอย่างแล้วอยากชม
เป็นภาพยนตร์ตลกขบขัน มีผู้ไปชมมาแล้วและแนะนำว่าดี และเนื้อหาของภาพยนตร์
มีแนวแปลก สำหรับนิสิตนักศึกษาชายให้เหตุผลตามลำดับความสำคัญคล้ายคลึงกับนิสิต
นักศึกษากรวม แต่นิสิตนักศึกษาหญิงให้เหตุผลตามลำดับความสำคัญแตกต่างไปจากนิสิต
นักศึกษากรวม กล่าวคือนิสิตนักศึกษาหญิงเลือกชมเพราะภาพยนตร์มีแนวแปลกมากที่สุด
รองลงมาคือ เป็นภาพยนตร์ตลกขบขัน เห็นภาพยนตร์ตัวอย่างแล้วอยากชม และมีผู้
ไปชมมาแล้วและแนะนำว่าดี ตามลำดับ

๔. เหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทย นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกชม
ด้วยเหตุผลตามลำดับความสำคัญดังนี้ มีผู้ไปชมมาแล้วและแนะนำว่าดี เห็นภาพยนตร์
ตัวอย่างแล้วอยากชม เนื้อหาของภาพยนตร์มีแนวแปลก หนังสือพิมพ์วิจารณ์ว่าดีนำไปชม
และนิยมผลงานของผู้กำกับ การแสดง นิสิตนักศึกษาทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่ให้เหตุผล
ตามลำดับความสำคัญสอดคล้องกับการวิเคราะห์โดยไม่แยกเพศ

๕. เหตุผลในการไม่ชอบชมภาพยนตร์ไทย นิสิตนักศึกษาที่ไม่ชอบชม
ภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ ไม่ชอบชมด้วยเหตุผลตามลำดับความสำคัญดังนี้ กล่าวพบการ
ดำเนินเรื่องที่ไม่มีเหตุผลและไม่กระตือรือร้น กล่าวพบเนื้อเรื่องที่จำเจ ซ้ำซาก กล่าว
การแสดงตลกไม่มีเหตุผลและมีมากเกินไป กล่าวพบการถ่ายทำไม่ดี และกล่าวพบเพลง
ในภาพยนตร์มากมายหลายเพลงที่มิได้เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ นิสิตนักศึกษา

ชายกลัวพบเนื้อเรื่องที่น่าใจ ช้าชากมากที่สุด ส่วนนิสิตนักศึกษาหญิงกลัวพบการดำเนิน
เรื่องที่ไม่มีเหตุผลและไม่กระตือรือร้นมากที่สุด

๖. ความรู้ ขอบคิด หรือขอบปฏิบัติภายหลังชมภาพยนตร์ต่างประเทศ นิสิต
นักศึกษาได้รับ "ความรู้" มากที่สุด ซึ่งได้แก่ ความรู้รอบตัว ความรู้ทางด้านสังคม
และความเป็นอยู่ของชาวต่างประเทศ ความรู้ทางด้านภาษา และความรู้ทางด้านวิชา
การ รองลงมาจาก "ความรู้" คือ "ขอบคิด" ซึ่งได้แก่ การสอบและการชมภาพยนตร์
เป็นคนละเรื่อง เวลาสอบไม่จำเป็นต้องชมภาพยนตร์ วัฒนธรรมไทยบางอย่าง
ล้าสมัย น่าจะได้รับการเปลี่ยนแปลง และรู้สึกว่าหญิงชายทั่วไปจูงมือกันไปในที่ต่าง ๆ
เป็นของธรรมดา รองลงมาจาก "ขอบคิด" คือ "ขอบปฏิบัติ" ซึ่งได้แก่ เข้ากับสังคม
ได้ดีขึ้น บางครั้งอาจจะแสดงความรักเหมือนบทบาทของคาราในภาพยนตร์ แต่เห็น
ว่าชักรับวัฒนธรรมไทยจึงไม่ทำ บทบาทของคาราทำให้ทราบว่าวางตัวเมื่ออยู่กับ
เพื่อนต่างเพศได้อย่างไร และรู้สึกว่าตัวนิสิตนักศึกษาเองจูงมือกันไปในที่ต่าง ๆ
เป็นของธรรมดา

ขอเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้เกิดแนวความคิดต่าง ๆ ที่จะเสนอแนะดังนี้

๑. ขอเสนอแนะต่อผู้สร้างภาพยนตร์ไทย แม้ว่าผลการวิจัยจะแสดงว่านิสิต
นักศึกษาไม่นิยมชมภาพยนตร์ไทย ก็มีใ้หมายความว่าผู้สร้างภาพยนตร์ไทยควรจะเลิก
สนใจนิสิตนักศึกษา หากแต่ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยควรหันมาพิจารณาว่าเหตุใดภาพยนตร์
ไทยจึงไม่ได้รับความนิยมจากนิสิตนักศึกษา แล้วหาทางแก้ไขปรับปรุงให้เป็นที่นิยมของ
นิสิตนักศึกษาให้ได้ เพราะผลจากการวิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่นิยมชมภาพยนตร์
แต่นิยมชมภาพยนตร์ต่างประเทศมากกว่าภาพยนตร์ไทย ดังนั้นหากผู้สร้างภาพยนตร์ไทย
ทุกท่านช่วยกันหันเหความสนใจของนิสิตนักศึกษาจากภาพยนตร์ต่างประเทศให้มาสนใจ
ภาพยนตร์ไทยได้ ก็จะช่วยอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยและช่วยสงวนเงินของประเทศมิให้
รั่วไหลไปต่างประเทศได้มากทีเดียว

การหันเหความสนใจของนิสิตนักศึกษาให้มานิยมชมภาพยนตร์ไทยนั้น ผู้วิจัยขอ
เสนอแนะดังนี้

ก. เลือกเนื้อเรื่องที่มีแนวแปลก นิสิตนักศึกษาเข้าชมภาพยนตร์ไทยเพราะ
มีเนื้อเรื่องแปลกแหวกแนวมากเป็นอันดับที่สามของเหตุผลในการเข้าชมภาพยนตร์ไทย
และเข้าชมภาพยนตร์ต่างประเทศเพราะมีเนื้อเรื่องแปลกแหวกแนวมากเป็นอันดับที่สี่ของ
เหตุผลในการเข้าชมภาพยนตร์ต่างประเทศ และให้เหตุผลในการไม่ชอบชมภาพยนตร์
ไทยว่าเพราะกลัวพบเนื้อเรื่องที่จำเจ ซ้ำซากมากเป็นอันดับที่สองของเหตุผลในการ
ไม่ชอบชมภาพยนตร์ไทย ดังนั้นผู้สร้างภาพยนตร์ไทยจึงควรเลือกเนื้อเรื่องที่มีแนวแปลก
แทนที่จะมีเนื้อเรื่องที่จำเจซ้ำซาก ในทำนองนางเอกรวยพระเอกจน หรือนางเอกจน
พระเอกรวย เป็นต้น

ข. สร้างอย่างพิถีพิถันเพื่อให้ภาพยนตร์มีคุณภาพดี นิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่ง
ชอบแบบสอบถามตอนที่เกี่ยวกับช่วงเวลาในการเข้าชมภาพยนตร์ไทยว่า เคยเข้าชม
ภาพยนตร์ไทยเฉพาะภาพยนต์ของเป๊ยก โปสเตอร์ ซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าเป็น
ผู้พิถีพิถันในการสร้างและการกำกับการแสดง พยายามสร้างให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏ
ในภาพยนต์สมจริง ดังนั้นหากผู้สร้างภาพยนตร์ไทยจะสร้างภาพยนตร์อย่างพิถีพิถัน
พยายามให้ทุกสิ่งทุกอย่าง เช่น การแต่งกาย การแต่งหน้า การแสดงบทบาทของคารา
การเลือกมุมกล้อง การสร้างฉากและ ฉาก สมจริง ก็จะช่วยให้ภาพยนตร์ไทยเป็นที่
นิยมของนิสิตนักศึกษาได้

ค. กำเนินเรื่องให้กระทัดรัดและมีเหตุผล นิสิตนักศึกษาไม่ชอบชมภาพยนตร์
ไทยเพราะกลัวพบการดำเนินเรื่องที่ไม่มีเหตุผลและไม่กระทัดรัดมีจำนวนมากเป็นอันดับ
หนึ่งของเหตุผลในการไม่ชอบชมภาพยนตร์ไทยของนิสิตนักศึกษา ภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่
มักยาว กินเวลาฉายถึงสองชั่วโมงกว่า เนื้อเรื่องบางตอนก็ซ้ำซากซ้ำ ๆ ที่พอจะ
ตัดออกได้โดยไม่ทำให้เนื้อเรื่องขาดตอน บางครั้งเสียเวลากับบทพูด หรือบทที่ไม่มี ความ
สำคัญอยู่เป็นเวลานาน แต่มีตอนที่เป็นตอนสำคัญอยู่เพียงช่วงเวลาสั้นหรือบางทีก็ขาดหายไป
(ทราบได้เพราะได้อ่านจากนวนิยาย) ผู้มีบทบาทในเรื่องนี้บุคคลหนึ่งคือผู้เขียนบท
ภาพยนตร์ (Script Writer) นับว่าเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้ภาพยนตร์กระทัดรัด

และมีเหตุผล ผู้เขียนบทภาพยนตร์จึงควร เป็นผู้ที่มีความสามารถ รู้จักเลือกฉากที่สำคัญซึ่ง
 จำเป็นในการดำเนินเรื่อง และรู้จักตัดฉากย่อยซึ่งไม่จำเป็นในการดำเนินเรื่องออก
 เพื่อให้ภาพยนตร์กระชับรัด คอนโคจำเป็นต้องปูพื้นให้ดูชมเข้าใจซึ่งทำให้เนื้อเรื่องของ
 ภาพยนตร์ดูมีเหตุผลซึ่งไม่ควรหลีกเลี่ยง บ่อยครั้งที่เรามักพบว่าภาพยนตร์ที่สร้างจาก
 นวนิยายหรือละครวิทยุที่ดัดแปลงเป็นภาพยนตร์แล้วกลับไม่ดีเท่ากับอ่านจากนวนิยาย
 หรือฟังจากวิทยุ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เขียนบทภาพยนตร์นั่นเอง ที่จะสามารถแยกแยะว่าตอน
 ใดควรนำมาลงถึงในภาพยนตร์ และตอนใดควรตัดออก จึงนับได้ว่าเรายังขาดผู้เขียน
 บทภาพยนตร์ที่มีความสามารถอยู่มากทีเดียว

ง. หลีกเลี่ยงการ ตลกไม่มีเหตุผลและมีมากเกินไป นิสิตนักศึกษาไม่ชอบชม
 ภาพยนตร์ไทยเพราะกลัวพบการแสดงตลกไม่มีเหตุผลและมีมากเกินไปมีจำนวนมากเป็น
 อันดับที่สามของเหตุผลในการไม่ชอบชมภาพยนตร์ไทยของนิสิตนักศึกษา ภาพยนตร์ไทย
 ส่วนใหญ่มักแทรกตลก บางตอนใช้เวลาในการตลกนานมาก และบุคคลที่แสดงเป็นตัว
 ตลกมักตลกจนถ้าเทียบกับชีวิตจริงแล้วบุคคลนั้นก็ผิดปกติ และส่วนใหญ่ผู้แสดงบทตลกมัก
 เป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งชั่วหน้ากันอยู่เสมอ ไม่ว่าจะชมภาพยนตร์เรื่องใด เรียกว่าเห็นหน้า
 ก็ทราบว่าเป็นตัวตลก การที่ภาพยนตร์มีบทตลกมาก ๆ และตลกพร่ำเพื่อทั้งที่ไม่ใช่
 ภาพยนตร์ตลก ทำให้รู้สึกรำคาญและน่าเบื่อ ผู้สร้างควรพิจารณาแทรกบทตลกเฉพาะ
 ที่จำเป็นและควรมีเหตุผลควยว่าตอนใดควรใส่บทตลกและเมื่อใส่บทตลกจะให้ตลกนาน
 เพียงใดเมื่อเทียบกับเนื้อเรื่อง จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมียุคคลแสดงเป็นตัวตลกโดยเฉพาะ
 คาราแสดงนำหรือคาราตัวประกอบอื่น ๆ อาจใช้ท่าทางหรือคำพูดเพียง ๑ - ๒ ประโยค
 ให้สนุกสนานได้หรือไม่โดยไม่ต้องมีตัวตลกเฉพาะ

จ. หากมีเพลงประกอบเพลงนั้นควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ นิสิต
 นักศึกษาไม่ชอบชมภาพยนตร์ไทยเพราะกลัวพบเพลงในภาพยนตร์มากมายหลายเพลงที่
 มิได้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์มากเป็นอันดับที่ห้าของเหตุผลในการไม่ชอบชมภาพยนตร์
 ไทยของนิสิตนักศึกษา นับตั้งแต่ภาพยนตร์ไทยเรื่อง "มนตร์กลูกทุ่ง" ได้รับความนิยมจาก
 ผู้ชม ภาพยนตร์ที่สร้างใหม่ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะแทรกเพลงลูกทุ่งเข้าไปด้วย โดยมีได้
 พิเคราะห์ว่าภาพยนตร์ของตนเป็นภาพยนตร์เพลงหรือไม่ และเนื้อเพลงบางเพลงก็มีได้
 เกี่ยวกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ ภาพยนตร์บางเรื่องแทรกเนื้อเพลงไว้มากจนทำให้รู้สึก

คล้ายกับไปนั่งชมวงดนตรี มีที่นั่งชมภาพยนตร์ จึงขอเสนอแนะว่าหากจะต้องมีเพลงประกอบ ควรให้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องในภาพยนตร์ หากมีโฆษณาภาพยนตร์ เพลงก็ควรมีเพลงประกอบแต่เพียงส่วนน้อย ซึ่งอาจมีเพียงเพลงนำเรื่อง เพลงเคี้ยวก็เพียงพอ

ฉ. เลือกคาราแสดงนำใหม่ ๆ มาแสดง นิสิตนักศึกษาไม่เข้าชมภาพยนตร์ไทยเพราะกลัวพบคาราแสดงนำซ้ำหน้ามีจำนวนมากเป็นลำดับที่แปดของเหตุผลในการไม่ชมชมภาพยนตร์ไทย และกลัวผู้แสดงแสดงไม่ดี ไม่สมบทบาทมีจำนวนมากเป็นลำดับที่หก การที่ผู้แสดงแสดงไม่ดี ไม่สมบทบาท อาจเป็นเพราะคาราผู้แสดงต้องแสดงภาพยนตร์มากมายหลายเรื่องในเวลาเดียวกัน ทำให้ไม่มีโอกาสอ่านบทภาพยนตร์ กอน เข้ากล้องเพียงแต่แสดงตามผู้กำกับเท่านั้น การที่ไม่ได้อ่านบทล่วงหน้าทำให้สอกลใส่อารมณ์ได้ไม่มากเท่าที่ควร การเลือกคาราแสดงนำใหม่ ๆ มาแสดงอาจช่วยแก้ปัญหาเรื่องผู้แสดงแสดงไม่สมบทบาทได้ในแง่ที่มีเวลาอ่านและศึกษาบทภาพยนตร์ แต่ก็เป็นภาระหนักของผู้กำกับ การแสดงในการกำกับให้คาราใหม่แสดงให้สมบทบาท แต่ก็น่าจะทำได้เพราะคาราแสดงนำใหม่ ๆ ไม่มีคิวถ่ายภาพยนตร์เหมือนคารานำแสดงเก่า ๆ และจากผลงานของผู้กำกับ การแสดงบางท่านที่สร้างโดยใช้พระเอกนางเอกใหม่ ได้รับความนิยมจากนิสิตนักศึกษา มากพอสมควรยอมแสดงว่า คาราแสดงนำใหม่ ๆ อาจแสดงให้สมบทบาทได้เพราะมีเวลามากกว่า แต่ก็ยังเป็นภาระหนักของผู้กำกับการแสดง

ช. การประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสม ผู้สร้างภาพยนตร์ส่วนใหญ่ทุ่มทุนประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาเป็นจำนวนมากซึ่งทราบวาบางครั้งเป็นจำนวนมากถึง $\frac{2}{3}$ ของค่าใช้จ่ายในการสร้างภาพยนตร์ และบางเรื่องมากกว่านี้ จึงนับว่าเสียค่าย่อย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์ที่จะเข้าฉายตามโรงต่าง ๆ มีความจำเป็นต้องประชาสัมพันธ์ จากผลการวิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาเข้าชมภาพยนตร์ เพราะผลจากประชาสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ โดยนิสิตนักศึกษาเข้าชมภาพยนตร์ไทยเพราะมีผู้ไปชมมาแล้วแนะนำว่าดีมีจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่งเห็นภาพยนตร์ตัวอย่างแล้วอยากชมมากเป็นอันดับที่สองของเหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทย และสำหรับภาพยนตร์ต่างประเทศ เหตุผลที่เห็นว่าเห็นภาพยนตร์ตัวอย่างแล้วอยากชมและมีผู้ไปชมมาแล้วแนะนำว่าดีก็อยู่ในอันดับสูง คืออยู่ในอันดับที่หนึ่งและอันดับที่สามของเหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ต่างประเทศตามลำดับ แสดงว่าภาพยนตร์ตัวอย่างช่วยในด้าน

ประชาสัมพันธ์มาก แต่ทั้งนี้ภาพยนตร์ที่สร้างจะต้องมีคุณภาพดี คนเห็นตัวอย่างแล้วจึงอยากชม หรือมีผู้ไปชมมาจากโรงภาพยนตร์แล้วเห็นว่าดีจึงมาแนะนำบุคคลอื่นต่อไป ส่วนภาพโปสเตอร์ไม่ค่อยมีบทบาทในการดึงดูดใจมากนัก โดยนิสิตนักศึกษาเลือกชมภาพยนตร์ไทยเพราะภาพโปสเตอร์น่าสนใจมีเพียงร้อยละ ๒๒.๑๒ นับเป็นอันดับที่ ๑๗ ของเหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทย

หากเปรียบเทียบระหว่างเหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ต่างประเทศและภาพยนตร์ไทย พบว่านิสิตนักศึกษาจำนวนร้อยละ ๔๔.๒๔ เลือกชมภาพยนตร์ต่างประเทศ เพราะเห็นภาพยนตร์ตัวอย่างแล้วอยากชมซึ่งนับเป็นลำดับที่หนึ่งของเหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ต่างประเทศ และนิสิตนักศึกษาร้อยละ ๕๒.๔๕ เลือกชมภาพยนตร์ไทยเพราะเห็นภาพยนตร์ตัวอย่างแล้วอยากชม ซึ่งนับเป็นลำดับที่สองของเหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทย จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์ตัวอย่างของภาพยนตร์ต่างประเทศมีอิทธิพลในการเข้าชมภาพยนตร์มากกว่าภาพยนตร์ตัวอย่างของภาพยนตร์ไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเลือกตัดตอนภาพยนตร์มาเป็นตัวอย่างและ/หรือ เทคนิคการทำภาพยนตร์ตัวอย่างของภาพยนตร์ไทยยังไม่ดีพอก็เป็นได้

๒. ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล จากผลการวิจัย นิสิตนักศึกษาไม่ชอบชมภาพยนตร์ไทยเพราะกลัวพบการถ่ายทำไม่ดีมีจำนวนถึงร้อยละ ๖๙.๙๖ ซึ่งมากเป็นลำดับที่สี่ของเหตุผลในการไม่ชอบชมภาพยนตร์ไทย สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะความสามารถของผู้ถ่ายทำภาพยนตร์ แต่อีกสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะความขาดแคลนทางด้านเครื่องมือก็เป็นได้

ปัจจุบันประเทศไทยมีโรงถ่ายภาพยนตร์หลายแห่ง แต่จะหาโรงถ่ายภาพยนตร์ที่มีอุปกรณ์ทางเทคนิคพร้อมเพียงทุกอย่างนั้นแทบไม่มี เพราะอุปกรณ์แต่ละชิ้นมีราคาแพงมาก การใช้เทคนิคในการถ่ายทำภาพยนตร์จึงยังทำได้ไม่สมบูรณ์ทุกอย่าง

ทางด้านการล้างฟิล์มและการทำเทคนิคพิเศษ (Special Effects) เรายังไม่มีช่างเทคนิคที่ทำได้ดีจนเป็นที่พอใจของผู้อำนวยการสร้าง และกิจการที่มีอยู่ก็เป็นกิจการย่อยไม่พอจะรับปริมาณภาพยนตร์ที่มีมาก ผู้สร้างภาพยนตร์จึงต้องส่งไปล้างและทำเทคนิคพิเศษในต่างประเทศ ซึ่งผู้สร้างภาพยนตร์ต้องเดินทางไปคุมอยู่เป็นเวลาแรมเดือน ทำให้

เสียค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายตลอดเวลาที่อยู่ในต่างประเทศ และค่าพิมพ์ฟิล์ม (Print) ให้แก่ต่างประเทศ ซึ่งหากรวมหลาย ๆ เรื่องก็เป็นเงินจำนวนมิใช่น้อย

ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นอาจช่วยได้ดังนี้

ก. รัฐบาลจัดตั้งโรงถ่ายภาพยนตร์และจัดหาเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับโรงถ่ายภาพยนตร์ให้พร้อมแล้วจัดให้เช่า โดยจัดหาช่างเทคนิคมาประจำหรือถ้าไม่มีช่างเทคนิคไว้บริการ ผู้สร้างภาพยนตร์ก็อาจใช้ช่างเทคนิคของตนเองทำได้

ข. จัดสร้างห้องปฏิบัติการ (Motion Picture Laboratory) ให้บริการแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ ทั้งนี้ต้องมีช่างเทคนิคที่มีความสามารถ ใ้รับการฝึกอบรมอย่างดี เมื่อผู้สร้างภาพยนตร์ไทยถ่ายทำเสร็จก็ส่งไปล้างได้ทันที (โดยที่ยังไม่ได้ออกจาก) ในวันรุ่งขึ้นก็อาจทราบว่าฟิล์มที่ถ่ายทำแล้วเป็นที่พอใจหรือไม่ จะต้องถ่ายทำตอนไหนเพิ่มเติมก็สามารถถ่ายทำใหม่ได้ทันที หากส่งไปล้างต่างประเทศและเกิดความผิดพลาดในบางตอน เมื่อจะถ่ายทำเพิ่มเติมก็ต้องเสียเวลา หากรู้จากแล้วก็ต้องสร้างฉากใหม่ เสียทั้งเวลาและเงิน การสร้างฉากใหม่อาจได้ฉากที่มีลักษณะไม่เหมือนเดิม การแต่งกายของคาราอาจเปลี่ยนแปลงเครื่องอาภรณ์ของคาราอาจขาดหายหรือเปลี่ยนตำแหน่งเพราะได้ถ่ายทำฉากเดิมไว้เป็นเวลานาน ซึ่งอาจหลงลืมหรือทำลายไปแล้วก็ได้ เป็นต้น

อนึ่ง ขอเสนอแนะต่อรัฐบาลนี้ ผู้สร้างภาพยนตร์อาจรวมทุนกันเองแล้วจัดตั้งเป็นรูปบริษัทจำกัดหรือแบบสหกรณ์ จัดหาเครื่องมือพิเศษที่มีราคาแพง และจัดสร้างห้องปฏิบัติการแล้วให้สมาชิกยืม หรือเช่า หรือใช้บริการในราคาถูกเป็นพิเศษก็ได้

ในด้านการส่งเสริมภาพยนตร์ไทย เพื่อสงวนเงินตราต่างประเทศ และเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมไทยไปยังต่างประเทศโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อ รัฐบาลอาจช่วยได้ด้วยการลดภาษีอากรมหรสพให้แก่ภาพยนตร์ไทย โดยให้ภาพยนตร์ไทยเสียค่าอากรมหรสพในอัตราที่ต่ำกว่าภาพยนตร์ต่างประเทศและช่วยหาตลาดต่างประเทศให้แก่ภาพยนตร์ไทยด้วย ก็อาจเป็นการกระตุ้นวงการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยให้หันมาปรับปรุงการผลิตภาพยนตร์ไทยให้ได้ปริมาณมากขึ้นและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น สามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง.